

DOMOVINA

Izida dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Depisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 kruna temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Narodna in celo leto 6 krun, za pol leta 4 krun, za četrť leta 2 kruni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Konsumno društvo celjskih Nemcev.

Kdor je zasledoval zadnja leta pisavo listov Wolf-Derschattove stranke na Štajarskem glede pogubnih učinkov slovenskih konsumnih društev, misliti je moral, da je vse to storila nemška stranka iz same čiste ljubezni do ljudstva, vsaj iz ljubezni do obrtnikov, če ne slovenskih, pa vendar nemških. Kdor pa te kričave nemške ptičke presodi po njih socijalnopolitičnih dejanjih, prepričati se mora takoj, da je vse delovanje te stranke v resnici v največjo škodo srednjega stanu, stanu obrtnikov. Zlasti o celjskih nemških mogotcih se lahko trdi z vso opravičenostjo, da delujejo z vso silo na to, da dobe v svoje roke kot monopol vso posest malih obrtnikov tudi lastne narodnosti in da združijo v rokah malega števila političnih spekulativcev tudi vse vire znatnejših dohodkov iz obrti. Za danes samo nekoliko dokazov, da so celjski nemški mogotci pravi pravcati konsumarji najnevarnejšega kalibra!

Takšni konsumarski spekulativci so v prvi vrsti celjska mestna hranilnica, znana pod zloglasnim imenom celjska „šparkasa“. Vsak Celjan ve, da ta zavod noč in dan kakor jastreb preži na hiše celjskih meščanov. Radovoljno dovoljuje meščanom na njih hiše posojila dotlej, da si jih slednjič popolnoma zaslužijo, da, še nad cenilno vrednost posameznih poslopij daje posojila; hranilnica lahko počasi postane sama lastnik, prejšnji lastnik pa sedi na cesti. In res, če se pogleda v zemljiško knjigo, izprevidi se, da ima nemška hranilnica skoro polovico vseh celjskih, hiš na pol v svojih krempljih. Niti zacviliti ne utegne marsikatera taka žrtev nemškonacionalnih celjskih spekulativcev in že je vržena s pomočjo hranilničnih posojil za zmiraj čez prag lastne hiše. „Šparkasa“, koje pragermansko delovanje je vsakomur znano, se pa pripravlja, da kot monopol združi v svojih rokah v kratkem polovico mestnega zemljišča s poslopiji vred.

Jasno kot beli dan je pač, da taka politika pač služi okrepitvi stališča slučajno sedaj vladajoče stranke, da je pa z druge strani nasprotna vsem nadam glede zdravega napredka srednjega meščanskega stanu. Stranka, ki bi ljudstvu dobro hotela, morala bi skrbeti, da last mestnih zemljišč in hiš ostane v rokah kolikor mogoče velikega števila zadovoljnih samostojnih meščanov, ne pa, da vse pograbi nenasična mrtva roka — mestna „šparkasa“. Na ta način prihaja le od dne do dne več doslej samostojnih meščanov v politično in gospodarsko in družabno odvisnost nasproti vratolomnim spekulativcem vladajoče stranke in na ta način bodo Celjani kmalu zavzeli nasproti celjskemu kazinu stališče, na kakršnem so beraški lažki „koloni“ nasproti posestnikom velikih latifundijev. Oni meščani, ki se pa še vzdržijo vendar na svojih domovih, trpe vsled „šparkasinih“ hišnih spekulacij še usodnejšo škodo, ker ta zavod s svojimi spekulacijami vzbuja tako nezdravo in umetno konkurenco, da zemljiška renta narašča vsled iste do višine, ki nikdar ni in ne more biti primerna resnični vrednosti dotičnih zemljišč. Samo ob sebi se pač razume, da gre vse to na račun višjih davkov posameznih meščanov, in da vse to marsikoga pomaga tirati v gospodarski pogin. Ali na tak način sme postopati stranka, ki hoče zagotavljati splošno blagostanje posameznih občanov? Ali tako postopanje tega kapitalističnega zavoda ne deluje še celo mnogo pogubnejše nego vsa toli napadana konsumna društva! Samo ob sebi se razume, da mi kot prijatelji ljudstva nasprotujemo vsem napravam, ki zadržujejo napredek in prospeh malega obrtništva, naj se že te naprave snujejo v katerikoli obliki in od kogarkoli. Tem jasneje mora torej biti, da moramo z vso odločnostjo obsojati tudi napominjano postopanje celjske mestne hranilnice, katero je v svojih posledicah veliko nevarnejše vsemu obrtništvu nego vsa konsumna društva, kar jih je doslej na Štajarskem bilo ustanovljenih,

V dokaz, kako nevarna je gospodarsvena politika celjskih nemških mogotcev baš celjskim obrtnikom brez razločka narodnosti, služi nam n. pr. le najnovejši slučaj te vrste, nakup hotela „Stadt Wien“ s strani stranke celjskega kazina. Ko je to podjetje nameraval kupiti zasebnik, o kojem nemška kazinska stranka ni bila prepričana, da bode tulil v njen rog, prihitela je in kupila hotel za ogromno visoko ceno, tako da ga je po splošni sodbi vsaj za tretjino preplačala. Ker se pa vsled te neumne spekulacije v hotelu investirani kapital seveda v navadnih razmerah nikakor ne more primerno obrestovati, začela je pragermanska klika obupno agitacijo za mnogobrojno obiskovanje tega hotela kazinske stranke. Kaj mari tem političnim pustolovcem, če zaradi tega ostali gostilničarji z zobmi škripajo, ker taki konkurenti niso kos in vsled tega propadajo. Ali to ni jasen dokaz, da celjska nemška stranka samo na videz brani svoje obrtnike pred škodami konsumov, da pa vendar sama s svojimi spekulacijami ustanavlja najnevarnejše konsume v celjskem mestu samem, konsumna podjetja, ki ne usmiljeno ugonabljajo privržence lastne stranke, samo da se ugodijo slučajnim željam ljudstvu sovražne stranke!

Za danes se zadovoljimo z navedenim slučajem, a v kratkem navedemo še celo vrsto dokazov, kako ta nesrečna stranka celjskega kazina v slepem sovraštvu zoper slovensko ljudstvo bje celo svoje lastne privržence. Ostajamo pa pri večkrat povdaranem načelu, da se razmere ne obrnejo na bolje, dokler v celjskem mestu ne pride na krmilo stranka, ki bode pri vseh svojih ukrepih gledala na korist ljudstva brez ozirov na vsenemške politične načrte, ki dannadan delajo v gospodarstveno škodo vsemu prebivalstvu.

LISTEK.

Dalmatinske razmere.

Dalmacija je ona avstrijska dežela, o kateri se v politiki najmanj govori. Ker je Dalmacija skoraj izključno slovanska, nimajo v njej germanizatorični vplivi nikakih nad, zato se tudi za deželo v gospodarsko-političnem oziru prav nič ne brigajo. Avstrijski nemški politiki bi ne imeli prav nič proti temu, da se Dalmacija sploh odcepi od Avstrije, ker bi bila s tem le udarjena slovanska večina v državi. Po drugi strani pa preže po Dalmaciji Madžari, bi bi na ta način dobili važno pot do morja. Le dva činitelja sta, ki zadržujeta odcepljenje Dalmacije: dunajska osrednja vlada in hrvatski narod v Dalmaciji sam. Avstrijska vlada pošilja v ta namen svoje privržence, z nemškim duhom prepojene upravne uradnike v Dalmacijo. Dalmatinski Hrvatje bi sicer ne imeli nič proti temu, da se odločijo od Avstrije, a priklopiti se nočejo kroni sv. Štefana, temuž zahtevajo, da tvorijo z

Bosno in Hercegovino samostojni del monarhije, česar zopet ne pripusti ne dunajska vlada ne Madžari.

In tako je Dalmacija skoraj brez pravega vladarja pa tudi brez urejenih političnih in gospodarskih razmer. Dasi je namreč prebivalstvo skoraj izključno hrvatsko, ki ima tudi ogromno večino v deželnem zboru, uživata italijanski in nemški element prvenstvo v deželi. V zadnjem zasedanju dalmatinskega deželnega zbora se je vendar hrvatska večina poslužila svojih pravic ter storila sklep, da se proglasi hrvaščina za uradni jezik v deželi. O sklepih se na višjih mestih še do danes molči. Največ je temu kriv namestnik baron Handel, ki sicer priznava, da je Dalmacija hrvatska dežela, a po njegovih nazorih so pisarne nekaj povsem ločenega od naroda, kjer ima pravico le nemški jezik. In baš germanizatorične težnje so, vsled česar je Avstrija v Dalmaciji do skrajnosti nepriljubljena. Zaradi teh teženj se nočejo domačini posvečati političnemu službovanju, ker bi morali na ta način proti svoji volji pospeševati nemške težnje. No baron Handel izrablja to dejstvo, uvaža nemške uradnike, češ, da nima slovanskih urad-

nikov. Na ta način pa nastajajo cele nemške naselbine v Dalmaciji.

Nedavno so prinesli hrvatski listi vest, da hoče vlada urediti jezikovne razmere v smislu deželnozborskega sklepa. Vladni list teh vesti ni ovrgel. Žal, da se namerava pri tem postopati tako, da se stvar le še poostri. Odločilni krogi mislijo res dati hrvatskemu jeziku nekatere prednosti, zato pa uvesti v notranjo službo nemški državni jezik. In vendar bi ne bilo nikjer tako lahko urediti jezikovno vprašanje, kakor ravno v Dalmaciji, ker temu nihče resno ne nasprotuje in s postajnega stališča tudi nasprotovati ne more. V gmotnem oziru je taka ureditev lahka, ker je Dalmacija enotna hrvatska dežela; v formalnem oziru je to ravnotako mogoče, ker ni nobenega zakona in nobene naredbe, ki bi predpisovala rabo nemškega ali italijanskega jezika. Raba italijanskega jezika je krivična dedščina iz časov, ko so vladale Benetke nad Dalmacijo, a dandanes je italijanskega prebivalstva tako malo v Dalmaciji, da se naravnost izgubi med hrvatsko večino. Nemški jezik propagirajo pa le uradniki, katerih dolžnost pa je, se ukloniti želji in potrebi večine prebivalstva.

Ceško vprašanje.

Da je češko vprašanje tisto, kar v slovenski vprašanju, to dokazuje tudi bilan popolnoma odveč. Pa to vprašanje ima razum tega še evropski pomen: Vzdržijo li se Čehi in z njimi vred ostali Slovani na svojem stališču v sredini Evrope, ali bodo vztrajali nasproti močnemu germanskemu pritisku, to je vprašanje obče-evropskega pomena, ker vendar Evropa ne more ostati ravnodušna, napram izpremenitvi Avstrije v „Vzhodno marko“ Germanije, in zedinjenju cele Srednje Evrope v germansko celoto pod prusko vojaško diktaturo. Neznosna bremena, ki si jih morajo evropske vlasti nakladati vsled vedno intenzivnejšega oboroževanja, so nam dokaz, da se hoče zabraniti tako evolucijo Germanije.

V poslednjem času so pa posebno francoski in angleški listi začeli obračati pozornost interesiranih krogov na češko vprašanje, katero je po mnenju izkušenih diplomatov najeminentnejše važnosti za povoljni razvoj mednarodnega evropskega vprašanja.

Rusi, najmočnejši slovanski narod, krvni bratje Čehov in sosedje prijateljske Avstro-Ogrske, ne morejo biti ravnodušnejši napram temu vprašanju nego Francozi ali Angleži. Vprašanje, ali naj bo Avstrija predvsem slovanska država, kakor bi bilo edino prav glede na večino slovanskega prebivalstva, ali pa naj se potom germanizacije vrže v naročje celokupne Germanije, to vprašanje je gotovo za Rusijo ravno tolike važnosti, ako še ne večje, kakor za ostalo Evropo.

SedANJI moment je v razvitku češkega vprašanja, kakor vse kaže, jako resen. Že četrto leto gospoduje v Avstriji Slovanom protivni sistem. Körberjevo birokratično ministertvo ne gleda na zatiranje o svoji neutralnosti, ne more biti nepristransko že po avstrijski tradiciji, ker je vendar avstrijska birokracija bila vsikdar opora nemštvu. Istinita smer Körberjeve politike se je resnično popolnoma razjasnila. Dela se, kakor da bi želel spravo med narodnostmi, v resnici pa podpira avstrijske Nemce, kojih narodne prisvojitve se povečujejo proporcionalno z napredkom germanstva za granicami habsburške monarhije.

Vztrajnost Čehov je pri takih pogojih podvržena silnim skušnjavam. Körberjeva vlada ima, kakor vse kaže, namen, prisiliti češke poslance, da trobijo v njen rog, kojih položaj je vsled nezadovoljnosti naroda v največji meri težaven. V poslednjem času so se začele že razširjevati žalostne vesti, kakor da bi se hoteli češki poslanci udati in začeti takozvano politiko „pobiranja drobtin“. Slovani bi ne mogli z veseljem pozdraviti takega pojava v češki politiki, toda resnici na ljubo se mora priznati, da je bila sicer res kriza v češkem klubu, ali rešila se je častno za češko ime.

Kakor vse kaže, ni bil brez vpliva na sklepanje češkega kluba odločni nastop obstruirajočih neodvisnih čeških radikalcev. V samem mlado češkem klubu se nahajajo tudi radikalni elementi.

Pa tudi obstoje zakoni in naredbe, ki govorijo naravnost v prid hrvatskemu jeziku. Iz leta 1868. je naredba, ki zahteva, da mora biti vsak uradnik v sodni in politični službi v Dalmaciji vešč hrvatskega jezika. Kakor povsod, kjer se gre za pravice Slovanov, je tudi v Dalmaciji ta naredba le bolj na papirju. Saj ravno to, kako se namestnik Handel z nemškim in italijanskim uradništvom upira hrvaščini kot notranjemu uradnemu jeziku, je najbolji dokaz, da uradništvo z namestnikom vred ne odgovarja gornji naredbi. Leta 1870. ste izšli za Dalmacijo zopet dve odredbi, v katerih se naroča sodnim in političnim uradnikom, da morajo s hrvatskimi strankami hrvatsko uradovati. Te naredbe pa niso branile najvišjemu sodnemu dvoru, da bi ne bil že leta 1883. zavrgel neko razzodbo, ker je bila v pisana v hrvatskem jeziku. Utemeljeval je svoje nasilje, da naredbe ne morejo spreminjati državnih zakonov. Kakor da bi ne bilo v državnih zakonih § 19, ki brez vsakih naredb jamči vsakemu narodu popolno jezikovno ravnopravnost v šoli, uradu in javnemu življenju!

Od onega časa se gode hrvatskemu jeziku v Dalmaciji iste krivice, kakor slovanskim jezi-

Poslednji mekpridmehekntermskunal; zkepanabakakakaj; tak pri-
uredništvo glavnega češkega, negadai. Natančno
listy pozidala poziv: na češki narod, katerem
so zahtevali nadajevanje borbe za zakonito ravnopravnost češkega jezika in nerazdeljivost češkega kraljestva. Kakor vse kaže, so se začela med levim (radikalnim) in desnim (oportunističnim) krilom mladočeškega kluba vsled tega povoda prav resna pogajanja, katera so se končala z zmago radikalne smeri. V razočaranje Nemcev in Körberja je dal predsednik mladočeškega kluba, Pacak, na zasedanju češko-nemške pravne konference izjavo, da se Čehi ne odre kajo svoji ravnopravnosti in da so voljni pogajati se z Nemci samo pod tem pogojem. Nemci so takoj izjavili, da smatrajo sejo za končano, in češki klub je v odgovor na to sklenil nadaljevati borbo z vsemi njemu pristopnimi sredstvi proti Körberju in njegovi Slovanom sovražni vladi. Vprašanje je sedaj le, kdo bo — dalje vztrajal.

Po „Novem Vremenu.“

Slovenskim staršem in vsem prijateljem učeče se mladine v preudarek.

Na pripravnici celjske nemške gimnazije je razpisano mesto vadničnega učitelja. Iz tega ukrepa vlade sklepamo, da se je ta zavod, v katerem so do sedaj začasno pončevali večinoma učitelji tukajšnje nemške šole, definitivno sistemiziral. Ali je ta pripravnica potrebna? Nikakor ne, odkar imamo gimnazijske razrede s slovenskim in nemškim učnim jezikom. Name njena je bila do leta 1895 slovenskim dečkom, da so se kolikor toliko nemščine privadili. Od leta 1895 je pa ta pripravnica le še eden tistih pripomočkov, za katere učna uprava tako oče tovske skrbi, da pride v I. razred nemške gimnazije vsaj še nekoliko učencev, da se polom od tega zavoda še nekoliko časa odvrča. In res letošnji letnik pripravnic šteli bi celih osem učencev, ko bi se ne bilo še 16 Slovencev vpisalo. Razvidno je, da bi moral ta razred poginiti, ko bi ga ne bili napolnili slovenski dijaki. Slovenski dečki prihajajo že itak pozno v srednjo šolo, v pripravnici zguhe še eno leto, ne glede na to, da bijejo načela, po katerih se poučuje v pripravnici zdravi vzgoji naravnost v lice. Vsak pouk bi se moral vendar vršiti na podlagi materinega jezika, v tej pripravnici je pa, ali bi vsaj po predpisih moralo biti vse nemško. Uspeh tega pouka je, da ti učenci v tem letu slovensko slovnico skoraj popolnoma pozabijo, nemški se pa tudi ne priučijo. Zato svetujemo staršem, ki imajo za gimnazijo godno deco, svetujemo učiteljem, duhovnikom in drugim prijateljem mladine, ki imajo kaj vpliva na take starše, da naj se dotični dečki doma poučujejo in pripravljajo od domačih učiteljev zasebno za vsprejemni izpit v gimnazijo in sicer na podlagi materinega, to je slovenskega jezika. V krajih, kjer

kom drugod v Avstriji. To je bilo tem lažje, ker ni glede Dalmacije nikakih zakonitih določb glede notranjega uradnega jezika in glede jezika v zunanjem občevaranju z ministertvi trgovine in finance. In ravno tozadevna določila se hočejo sedaj urediti. Seveda, kakor stvar stoji, se bo s tem pač zadal hud udarec Italijanom, a ugodnosti ne dobi hrvatski, temuč nemški jezik. In to je, proti čemur se oborožujejo vse hrvatske stranke ter zna biti uzorno tudi za namestnika.

Pruske neprilike.

Ni še dolgo temu, da se je v Nemčiji stavil avstrijski parlament za strašilo ter je poslanec Richthofen ošabno vzkliknil: „Ne smatral bi za častno, biti član dunajskega parlamenta.“

Najnovejši dogodki v pruskem državnem zboru pa so „medaljo“ obrnili, da bi se vsak član razupitega dunajskega parlamenta sramoval biti ljudski zastopnik na Pruskem. Pri nas sme vsak poslanec vsaj svobodno govoriti v parlamentu — če tudi ga ne poslušajo — v berlinskem parlamentu pa bi govornike radi poslušali, a govoriti ne smejo. To je razlika med avstrijsko in prusko svobodo.

Se eden razlog govori za to, da naj starši dajo svoje sinove v gori omenjenih slučajih rajši od domačega učitelja pripravljati. Stroški za privatni pouk ne bodo v nobeni primeri s stroški, katere imajo sedaj starši, ko morajo svojim sinovom pripravnikom v mestu stanovanje in hrano plačevati, ne oziraje se na to, da je bolje, če otroci kolikor mogoče dolgo doma ostanejo pri starših in da se ne izpostavljajo nevarnostim, ki jih čakajo v tujini.

Preпустimo tedaj pripravnico, ta vzor zavod vzgojevalne umetnosti, Nemcem, mi pa hočemo in moramo izobraževati svoje sinove na podlagi materinega jezika!

Starši in drugi prijatelji mladine, glejte, da ta naš današnji poziv dobro premislite in po njem ravnate.

Celjske in štajarske novice.

(„V deveti deželi.“) Naznanili smo že enkrat otvoritev te čarovite dežele, in občinstvo že dobro ve, da se odpre ta dežela dne 22. sv. čana v Celju. Toda nekateri si belijo glave z mislijo, kako nočo imajo deveti deželani. V pomirjenje naznanjamo, da v to deželo smejo priti lepe maske iz katere koli pokrajine tega sveta. Priti se sme zlasti tudi v promenadni opravi, samo da se dotičniki kaznujejo s primerno globo. Da odgovorimo onim, ki povprašujejo po skupinah, katere bo videti v „Deveti deželi“, javljamo, da naj se blagovolijo obrniti na slikarja g. Šubica, kateri jim bo dal v to zadevo spadajoča pojasnila. Toliko za danes na znanje!

(Opozorjamo na listek današnje številke) Vsled obilega aktualnega gradiva morali smo danes djati pod črto našega lista dva zanimiva članka „Dalmatinske razmere“ in „Pruske neprilike“. Žalibog da dozdej naš list lahko izide samo dvakrat na teden. Od občinstva, to se pravi, od primernege števila naročnikov je odvisno, ali bode mogoče list v kratkem povečati. Komur je na tem ležeče, agitiraj za naš list!

(Trgovski plesni venček.) Skrivati pa znajo naši gospodje trgovski uslužbenci. Nič pa nič se ne izve izza kulisa, ali našemu poročevalcu se je le posrečilo skrivati nekoliko odteguiti skrivnostno zagrinjalo, za katero so zakrili svoje priprave. Sicer ne moremo povedati vsega, kar smo videli, ker bi se nam lahko reklo, da smo indiskretni, ali reči pa le moramo, da smo naravnost ostrmeli. Takih dekoracij še ni videlo štajarsko občinstvo, odkar je izginil „Slovenski raj“. Ne bomo primerjali, z eno besedo — imenitno. Sicer pa upamo, da si bo slavno občinstvo celo prireditve samo ogledalo. Zanimanje za venček je takšno, da z največjo gotovostjo sklepamo, da bodo prostori „Narodnega doma“ preozki. Pa nič ne de, saj bomo s tem samo dokazali, da se zavedamo, kolike važnosti so za razvoj slo-

Prvo parlamentarno nasilstvo se je uprizorilo pri razpravi o novem carinskem tarifu. Tedaj se je tarif, ki si ga je le vlada pozelela s svojimi privrženci, sprejel kar skupno brez podrobne debate; nadalje se je državnozbornski poslovnik tako spremenil, da je smel vsak govornik govoriti le 10 minut. Nič niso pomagali protesti neodvisnih strank.

Kmalu na to je prišel na vrsto usodni udarec po Poljaki. Vlada je izdelala obširen program, kako je tem hitreje zatreti poljski življ v vzhodnih pokrajinah Prusije. V proračunski debati so tekmovali vsi pruski ministri z drž. kancelarjem grofom Bülowom vred v strastni mržnji zoper Poljake. Očividno so tako govorili po vzgledu cesarja, ako ne celo na njegov direktni ukaz. Dasi se namreč pruska država od leta do leta bolj zadolžuje, tako, da bo morala od letos najeti nad 70 milijonov mark posojila, nakazala je zopet nove milijone za ponemčenje Poljakov. Dosedanja germanizatorična komisija jim ne zadostuje. Ustanovila se je še ena z novimi milijoni. Državni uradniki in učitelji, ki so se skazali kot poslušno orodje za vladne namene v poljskih pokrajinah, dobe po-

venskega življa na Spodnjem Štajarskem take prireditve, in koliknega pomena je dejstvo, da se tako važen faktor v narodnem oziru, kakor je trgovina, postavi na eminentno narodno stališče. Na svidenje torej v nedeljo!

(Slovensko delavsko podporno društvo v Celju.) V zadnji številki našega lista objavili smo natančnejše govoriti o zadnjem zabavnem večeru društva dne 31. prosinca in izraziti nekaj misli o društvu samem. Zabavni večer nam je izvrstno ugajal. Videli smo takoj, da je bila prireditev po premišljenem načrtu začeta in izvedena. Iz vsega delovanja društva je spoznati, da šteje isto lepo število zelo sposobnih in žilavih mladih mož, na katere sme slovenska družba staviti najboljše nade. Da smo videli ta večer pri zabavi udeležene vse slovenske sloje, mnogo uradnikov in akademikov, to nam je tudi prav posebno ugajalo, kajti iz tega smo posnemali, da v celjskem narodnem občinstvu ni onih ostrih mej med različnimi sloji kakor marsikje drugod. — Dne 15. t. m. zvečer (ne popoldne) priredi društvo svojo gledališko predstavo „Občinski tepček“ v „Narodnem domu“. Upamo, da bomo ob tej priliki videli isto sliko kakor dne 31. januarja. Vse narodno občinstvo brez razločka, kmetje, obrtniki in uradniki, vsi pojdimo pogledat uspeh delavskega društva v tem oziru. Ker bi pa iz narodnih nagibov radi videli, da bi društveno delovanje slovenskega delavstva še bujnejše cvetelo, omenimo tudi nekaj, kar nam ne ugaja, oziroma nekaj, česar doslej še pogrešamo. Predstavljamo si namreč idealno delovanje delavstva zlasti tu v Celju mnogo obsejnejše in še življe, nego je doslej. Zdi se nam, da bi moralo zavedno delavstvo imeti še mnogo globlje smotre nego skrbeti za zabave in recimo tudi za umetniški užitek družbe. Vse to naj se sicer nele ne opusti ampak še celo okrepi, toda to naj še ne bo dovolj. Menimo, da se delavstvo sedanje dobe mora resno vglobiti z mišljenjem in delovanjem tudi v vse one naloge, ki pod imenom socialnega vprašanja po jasnem programu in organiziranimi silami izboljšujejo položaj delavstva, torej onega sloja, ki pod najtršimi pogoji skrbi za svoj obstoj. V narodnem oziru si posebno domišljamo, da bi zlasti v Celju moral vsak slovenski delavec biti ob enem spreten in neumoren agitator za slovensko stvar in za pomnožitev števila narodno zavednega slovenskega prebivalstva. Morebiti marsikdo poreče, „lahko rečeno a težko storjeno“, toda že s tem je nekaj doseženo, ako smo si svesti, česa nam še treba. Pogosta predavanja in razgovori razbistrili bi kmalu pojme in s pomočjo takega „ljudskega vseučilišča“ prišli bi tudi najgotoveje do zmage slovenskega življa nasproti nemčurski pokvarjenosti in gnjilobi. Po našem mnenju je vse to dosegljivo in naloga zavednega delavstva. Ako bi hotelo isto kreniti na to pot, tedaj bi nam baš to še le prav posebno — ugajalo.

(Slovenci na razstavi v Petrogradu) Od bor, ki se je osnoval v Celju za petrograjsko

razstavo se resno bavi s prvimi pripravami spoznamo z osrednjim ljubljanskim odborom. Brž ko bomo na jasnem glede raznih posameznosti, obrnemo se na zaupnike po vseh krajih dežele, da razvijejo agitacijo v svojih okrožjih. Upamo, da dokaže naš narod ob tej priliki svojo dozorelost za tako resno početje, ki utegne biti večje važnosti nego vse kulturno delo zadnjih desetih let.

(Grof Clary, ozdravite potrta srca celjskih Nemcev!) Srca vseh celjskih Nemcev utripajo vsled svete jeze zoper bogokletno početje Slovencev, ker so ti za drag denar kupili zunaj Celja cerkveno zemljišče, za katero Nemci ni česar niso ponudili. One barabe, ki so pred leti, če ate gospod grof slučajno o tem kaj čuli, vkljub velikanskim naporom celjskih „redarjev“ demolirale bišo moža, ki je dobil za svoje za sluge od svetlega vladarja zlato svetinjo, one iste barabe noč za nočjo sanjajo strašne sanje, da bodo Slovenci na grobišču germanskih očetov celjskih postavili — o j groza — hleve za „ščetinarje“. One rahločutne dame, ki so ob prihodu akademično izobraženih mož kulturnega češkega naroda skozi okna na ulico dolge jezike kazale in zaprtke z režnimi ročicami lučale na občinstvo, ravno iste celjske nemške dame se prav posebno žaloste in njih neomadeževana srca globoko utripajo in koprnijo kakor jelen po studencu bistre vode po odrešujoči besedi iz Vaših aristokratskih ust, da razderete med kupcem in prodajalcem sklenjeno pogodbo, čin, kateri Vas stori lahko slavnega državnika za vse večne čase. In šele dorasli moški svet celjski, ali ne bode omeščal s svojo tugo Vašega plemenitega srca! Tolažbe pričakuje od Vas stranka, ki fabricira v Celju, kakor je sodnija dokazala, in v Vojniku, kakor ste se že morebiti izvolili poučiti pri glavarju Apfalternu, kar z lepa ducate volilnih glasov v proslavo nemškega imena! Razburjenje dela velikanske kolobarje in rase od dne do dne. Potolažite jih vsaj nekoliko, pa naj je že na ta ali oni način in zadovoljni bodo. Imejte n. pr. to ljubeznivost in pošljite celjskemu magistratu za izvanredne ljudske potrebe bagatelo kakih par tisočakov, kajti v Celju se denar za marsikaj potrebuje, za „Sülmarm“, za „Studentenheim“, „Mädchenheim“ itd., a celjski Nemci nimajo mnogo pod palcem, zlasti odkar dr. Stepischnegg že skoro leto dni nima prilike prispevati k stroškom celjske autonomne komune! Velik trenotek ne najdi Vas majhnega!

(Hvaležnost celjskih Nemcev.) Že večkrat smo zadnji čas govorili o obsodbi železniškega uslužbenca Antona Schmidta zaradi sleparstva pri zadnji deželnozborni volitvi v Celju. Kakor se občinstvo še gotovo spominja, pomilovali smo nesrečnega, kajti k sleparstvu je bil zapeljan od celjske nemčurske stranke; šel je namreč volit dvakrat, ker mu je tako zapovedal odposlanec celjske nemške stranke. Predvčeraj so tega re-veža položili v hladni grob, dan pozneje, ko je prišel pri krivdi brezvestne celjske nemčurske

stranke ob svoje pošteno ime pretrpel svojo kazeno v zaporu. Poročali smo že zadnjič o tragični smrti nesrečnega na železniškem tiru, očeta 16 otrok, in ne ponavljamo, kar se govori o možnih vzrokih njegove smrti. Povdarjamo pa le toliko, da se pogreba ni udeležil nihče izmed onih celjskih zločincev, ki so ga zlorabili pri volitvi in ki so ga spravili v zapor. Tudi še doslej nismo izvedeli, da bi se celjska nemška družba nameravala zavzeti za nesrečne zapuščene sirote. — To je spet nov dokaz o propalosti celjskih nemčurjev, ki poznajo pristaše le dotlej, dokler pospešujejo njih prusaške namene. Ogi-bajte se jih!

(Zopet slovenožre avanziral.) Od štajarskega deželnega odbora sta imenovana dva v dež bolnišnicah službujoča pomožna uradnika kancistom. Eden od teh je pisar v celjski bolnišnici, sloviti Smartschan. Nobeno drugo imenovanje bi nas ne bilo toli prepričalo o protekciji deželne vlade nam Slovincem sovražnih elementov. Ta Smartschan je človek, ki leto in dan nosi po celjskih ulicah frankfurtarski frak, ki ne zamudi nobene prilike, kjer je le treba kaknega Slovence izzivati in ki se je odlikoval zlasti pri znanih celjskih izgrelih. Ne moremo si tega imenovanja tolmačiti drugače, kakor da je žnjim podelil dež. odbor Smartschanu za nje govo „trudapolno in marljivo delovanje“ proti celjskim Slovincem — zaslužno plačilo. Posebno se nam pa zdi čudno, da je deželni odbor pri tem imenovanju prezrl Slovence z mnogo daljšim pa „morda“ tudi boljšim službovanjem, kakor je slučaj pri Smartschanu. Ob takih razmerah nam res ne preostaja drugega kakor: „Proč od Gradca!“

(Nov dokaz pristranosti celjskih „redarjev“.) Za svečnico sta nemška priseljenca, svečarja Faninger in Roth, brez ovir smela prodajati na trgu sveče slovenskemu ljudstvu. Slovenskega svečarja, doma na isti slovenski zemlji, h kateri spada tudi mimogrede pomemčurjeno Celje, gospoda L. Pokornega spodila sta pa „redarja“ Gračnar in Bučar (Gratschner, Wutscher) iz sejmšča. Bučar je Pokornovi prodajalki nasproti izgovoril nečuvno grožnjo: „Kakor hitro izločite, pripe-ljem dva moža, ki Vam blago odvezmeta, potem boste pa še več kazni plačali“. Predznil se je pristavit se nadalje „Pokorny je tuje, ona dva sta pa naša“. Človek se zgraža, ako sliši o tako nečuvnem postopanju zoper naše obrtnike. Mi si bomo to dobro zapomnili in z vsemi postavnimi sredstvi izbijali neizprosno klin s klinom. Na ta način bomo naučili celjske nemčurje one lastnosti, katere jim danes še manjka ponižnosti — in krotkosti!

(Kako celjski Nemci svojim pristašam pomagajo.) Kakor smo že zadnjič poročali, začeli so se v novem letu konkurzi tako množiti, da je vsak prijatelj obrtnikov v resnih skrbih. Značilno je pa, kako nekateri celjski Nemci v tem oziru celo z lastnimi pristaši neusmiljeno ravna. Lastnica vojniške tvrdke Jošt pripovedovala nam je s solzami v očeh, da so jo ravno celjski Nemci prisilili, da je morala napovedati konkurz, o katerem smo zadnjič poročali. Dva celjska trgovca sta svoje zahteve nasproti tvrdki Jošt tako brezobzirno zasledovala in je zlasti neki znani Nemec z ostrimi pismi tako hudo pritiskal dolžnico, ki je zmajal z Nemci volja in jih podpirala, da je morala konkurz napovedati. Nam se vsak nesrečnej smili, čeravno je bil vsled svoje neumnosti nemčur, vendar smo pa morali naše bralce obvestiti o podrobnostih tega najnovejšega nemškega konkurza zato, da se ogibljejo lažnjivih prijateljev, ki jih zapeljujejo k sovraštvu zoper Slovence, ki jih pa v nesreči pustijo neusmiljeno na cedilu.

(Še enkrat o volilni slepariji v Vojniku.) Slovenskih Vojničanov lotila se je, ko so izvedeli o zadnjič omenjenih in v „Slov. Narodu“ natanko opisanih nemških sleparstvih, nepopisna razburjenost. Žalibog ne moremo objaviti ostrih izrazov ogorčenja vsega prebivalstva iz Vojnika in okolice, toliko smemo pa izdati, da vlada soglasno prepričanje, da se mora ta nečuvna sleparija preprečiti in da se morajo v ta namen do konca uporabiti vsa postavna sredstva. Če bi se to ne zgodilo, bilo bi pravno čustvovanje vseh štajarskih Slovencev popolnoma omajano

sejne državne podpore, da vztrajajo na svojih mestih in pri svojem germanizatoričnem delu. Vrhutega se zgradi v Poznanju kraljeva palača z društveno zborovalnico in gledališčem, da bodo Poljaki neprestano imeli pred očmi znamenje pruske sile in svoje odvisnosti. Od vseh teh ogromnih milijonov ne bo niti vinar odpadel za kulturne ali gospodarske namene vzhodnih pokrajin, temuč le edino v politično zaslužjenje Poljakov.

Poljski poslanci so seveda tudi pri tej priliki zmerno, a odločno obsojali vladine nakane. Vse te odredbe izvirajo iz strahu, ker pruski kmetovalec ne more tekrovati s poljskim. In kakšne posledice bodo rodile te krivične odredbe? Da se bo poljski narod še odločneje uprl, da si bo ustvaril še čvrstejšo organizacijo narodnih sil. Poljaki se pripravljajo na neizprosni boj za življenje in smrt. V tem boju imajo edine zaveznike socialne demokrate, katere je cesar Viljem smrtno užalil z znanim svojim govorom. Zato so socialni demokrate iz lastnega nagiba sklenili, da bodo pri prihodnjih volitvah nastopili složno z zatiranimi Poljaki ter jim povsod, kjer bi bil njihov kandidat v nevarnosti,

priskočili s svojimi glasovi na pomoč. Svoje simpatije so pokazali Poljakom že pri imenovanem pruskem programu ter je posl. Vollmar zelo ostro bral levite vladnim nasilnikom.

Najnovejšo nasilje v pruskem državnem zboru je vzelo predsednika, proslulega grofa Ballestrema. Socialni demokrate so hoteli namreč obračunati s cesarjem zaradi njegovih neopravičenih napadov na stranko ob priliki smrti znanega Kruppa. Predsednik — očitno na cesarjev ukaz — pa ni dopustil govoriti o zadevi. Njegov terorizem pa je obveljal le prvi dan, kajti drugi dan je soc. demokratični poslanec Bebel tako spretno govoril, da mu ni mogel odtegniti besede. Res ni niti imenoval Kruppevega imena, a vkljub temu je navedel na erarjev rovaš nekaj tako osoljenih in pikrih kritik, kakršne se pač še niso nikjer javno izrekle proti vladarju. In cela zbornica je molčala, misleč si: ako hoče cesar, da se ga ne vlači v kritikovalne razprave, se tudi sam ne sme vtikati v pristransko politično vrvenje. Predsednik Ballestrem, ki ni mogel preprečiti kritike na cesarja, je takoj po seji odstopil.

in lahko bi se zgodilo, da bi doživeli kaj izvanrednega, kar bi bilo državni avtoriteti v nedogledno škodo in sramoto. Človek se mora zgrazati, ako izprevidi vso propalost in gnjilobo spodnjestajarskih nemčurskih naših sovražnikov. Pred kratkim je spravila nemška stranka zaradi nepostavnosti pri deželnozborski volitvi v kriminal enega svojih volilcev, dočim vemo še za druge, ki tudi ne bodo ušli kazni. Koliko takih nesrečnih žrtev bode romalo pa šele zaradi Vojnika v ječo, ako se res odločijo pri bližajočih se volitvah izvesti pripravljeno sleparstvo! Kdo more naprej vedeti, ali se ne bodo izmuznili in kaznj odtegnili povzročitelji in podpihovalci kakor v vseh podobnih slučajih! Kdo ve, ali ne bodo obsojeni oni, ki se dajo izrabljati za hudodelstvo proti plačilu! Kdo ve?! Vojničanom za zdaj resno svetujemo, naj se vladajo in naj skušajo ljudstvo pomiriti, da bi se ne dalo zavesti k nepremišljenim nepostavnim sredstvom. Sleparija je tako neizrekljivo gorostasna, da imamo vendar še malo upanja, da jo dotična politična oblast pravočasno prepreči tembolj, ker je že o vsem in tudi o storilcih z zanesljivimi dokazili obveščena. Vojničani, pripravljajte se torej noč in dan mirno in trezno na bodoče občinske volitve, pri katerih boste zmagali. Sleparstvo mora razpasti v prah za vedno. Pogum! V boj za svete pravice!

(Iz Žiž) Prej ko smo si ob priliki poslednje ljudske veselice mogli misliti, podala se nam je priložnost, povabiti narodne sosedo v naše selo. Dne 8. svečana t. l. priredi namreč domače bralno društvo zabaven večer, ki ima tudi nam dati okusiti predpustnega veselja. Na sporedu je deklamacija, govor, petje in ples. Da bode ruina, dobra kapljica pripravljena v županovi kleti, nam pač ni treba posebej povdarjati. Najbrž se odzovejo tudi konjiški pevci korporativno našemu vabilu ter privedo seboj vso konjiško elito. To bi nas vsekakor zelo veselilo in drage volje bi se ob prvi priliki zopet revanžirali. Upamo, da se vidimo navedenega dne v gostilniških prostorih g. Iv. Gosaka, kakor dosedaj vsikdar v mnogobrojnem številu prav židane volje, kar si iz vsega srca želi društveni odbor.

(Iz Ljutomera) se nam piše: Pri kazenski obravnavi, katera se je vršila 29. januarja 1903 je bil znani agitator Bračijanski in dopisnik „Štajerca“, Mavrin iz Lokaveca, zaradi raznih razzallitv obsojen v en teden zapora, poostre nega z dvema postoma. Obravnava se je vršila dvakrat. Prvič so poslali tukajšnji „Nemci“ poročevalca graškega „Tagblatt“, pri drugi ob ravnavi pa so uvideli, da ni nič zanje, in poročevalca, neki nemški ljudski učitelj, je doma ostal. So pač zanimivi ti-le ljutomerski Nemci in njih pomagali. Obravnava je pokazala tukajšnje razmere, posebno sestavljanje nekega telegrama v bengalični luči. Bode treba enkrat zopet o teh gospodih, ki stoje za kulisami javnih dogodkov, nekaj izpregovoriti.

(Ali bode res vojska?) Nekateri listi so pred kratkim obširno poročali o pripravah za vojsko, tako da je bilo občinstvo že v velikih skrbih. Uredništvo „Domovine“ si je pa preskrbelo od vojaškega dostojanstvenika, ki ima vsled svojega stališča najzanesljivejše informacije o vojnih zadevah, pojasnilo v zadevi napovedane mobilizacije, ki lahko vsakogar pomiri. Z gotovostjo lahko torej trdimo, da so bile vse vesti, ki so se širile v zadnji dobi glede bližajoče se vojske, prazne bajke, katerim se ne sme prav nič verjeti. Za vojsko se niso delale prav nikakšne priprave, ampak so bili izvanredni koraki vojne uprave le posledica reorganizacije v armadi. O bližajoči se vojski torej ne more prav nihče kaj zanesljivega govoriti. Politično razmerje na zunaj se v zadnji dobi nikakor ni neugodno izpremenilo, da so pa razmere na Balkanu že dolgo vrsto let zelo napete, to je tudi že davno vedel vsakdo, kdor je zasledoval dogodljaje zadnjih desetletij. Vse drugo je bajka!

Druge slovenske novice.

(Osebnosti.) Profesor na državni gimnaziji v Novem mestu, g. Ignacij Fajdiga je premeščen na drugo državno gimnazijo v Ljubljano,

suplent gosp. Jakob Zupančič je premeščen iz Ljubljane v Novo mesto.

(Odklikovanje.) Učitelj „Glasbene Matice“ v Ljubljani, g. Josip Procházka, je dobil pri konkurzu „Češke družbe za komorno glasbo“ v Pragi drugo darilo in častni honorar 300 K za svoje sonate za gosli in klavir.

(Dohodek planinskega plesa v Ljubljani) znaša 5542 K. Čistega dobička bo ostalo okrog 3000 K. Čudno se nam zdi, da preostaja ljubljanskim prirejevalcem tak lep dobiček, ker je pri nas v Celju skoraj ravno nasprotno — da preostaja pri vseh prireditvah, ki so izključno prav dobro obiskane, večinoma skoraj le — deficit.

(Naraščajoče izseljevanje v Ameriko.) Z ljubljanskega kolodvora je na Svečnico odpotovalo zopet 107 oseb v Ameriko. Med njimi je bilo 71 Kranjcev.

(Iz Kranja) se nam poroča: Podjetni in neumorni gosp. Peter Majdič je kupil in prevzel tukajšnjo veletrgovino g. Viljem Killer-ja. Povečati hoče posebno trgovino z železnino, tako da bode lahko od tu zalagal vso Gorenjsko in sosedno Koroško. Med prebivalstvom Kranja in Gorenjske vzbudilo je to podjetje veliko zanimanja in veselja, ker vedo, da bode imel delavec precej kruha, cene železa pa bodo take, kakor dosedaj še nikoli.

(Bohinjska železnica.) Dne 20. januarja je bila na Dunaju važna seja industrijskega sveta, v kateri je bil tudi govor o bohinjski železnici. Del železnice mora biti gotov do leta 1907, drugi pa do l. 1909. Tekom letošnjega leta se razpišejo zaupni del za črto bohinjske železnice od Podbrda do Gorice in od Gorice do Trsta.

(Zanimiva razprava.) Kranjska industrijska družba ima tovarno v Škedenju pri Trstu, katera je za 12 let oproščena cesarskih davkov. Družba ne plačuje obrtarine in ni hotela plačati deželne naklade na obrtarino s pretvezo, da obsega oproščanje cesarskih davkov samoobsebi tudi oproščanje deželnih davkov. Davčna oblast je družbi naložila 40% deželno naklado na predpisano idealno obrtarino. Družba se je pritožila pri deželnem odboru, ki je pritožbo zavrnil, in potem pri upravnem sodišču. Le-to je pritožbo tudi zavrnilo kot v zakonu neutemeljeno.

(Brzosedlar v Ameriki.) Svetovna tvrdka Speyer in Werner v New-Yorku je pridobila ameriški patent za brzosedlar, ki sta ga iznašla avstrijska častnika, stotnik Fridolin Kavčič in nadporočnik Karl Beranek. Omenjena tvrdka je naložila v ljubljanski kreditni banki 7500 dolarjev (36.000 K) kot kavcijo. G. stotnik Kavčič je eden onih redkih vojaških dostojanstvenikov katerim je tudi v vojaški suknji ostalo srce slovensko-narodno.

(Slovenščina na učiteljskem v Celovcu.) Pomoznim učiteljem za slovenski jezik na učiteljskem v Celovcu je imenovan neki upokojeni učitelj imenom M. Artnak, ki sam ne zna pravilne slovenščine. Učitelj za slovenščino ima namreč drugod opravilo kakor šolski nadzornik. To so šolske razmere na Koroškem! Tako postopa z nami naučna uprava v dobi, ko moramo vsak drugi dan poslušati v državnem zboru najlepše govore o enaki ljubezni vlade do vseh narodnosti in kako da hoče ista z vso silo skrbeti za kulturne potrebe vseh narodov! Na vsem je videti tisti sistem, po katerem se že „a priori“ onemogočajo vsaki uspehi pouka v našem jeziku, ki je menda vendar tudi — kulturna potreba ali sredstvo! Kje naj jemljejo učenci veselje do učenja, ako učitelj sam nič ne zna? Od gosp. Körberja ni daleč do gosp. Hartela in — narobe. Slovenski poslanci pa naj le pridno upoštevajo — državne potrebe!!

(Novo gimnazijsko poslopje v Gorici.) Zdi se, da je začela naučna uprava resno misliti na to, da se v Gorici sezida novo gimnazijsko poslopje. Te dni je prišel v Gorico neki inženier, poslan od naučnega ministrstva. Ta inženier ima baje nalog, da si natančno ogleda staro poslopje, ter da poroča ministrstvu o njegovem stanju. — Stara gimnazija je namreč vsa razpokana. Vsled tega se ne morejo šolske sobe nikdar zadostno ogreti, naj se še tako močno kuri, in zgodilo se je, da ni bilo v nekaterih sobah nikdar nad 5—6° gorkote. V neki sobi pa so morali dijaki

sedeti pri pouku pri samih 2½° gorkote. Kakor se brzojavno poroča „Piccolu“ z Dunaja, poklical je k sebi naučni minister te dni državna poslanca Lenassija in dr. Verzeznassija ter se je z njima pogovarjal glede stavbišča, na katerem naj bi se sezidalo novo gimnazijsko poslopje.

(Vlada in tržaško pristanišče.) Vlada je izročila dela v tržaškem pristanišču italijanskemu podniku Facanoniju. Polagali so dosedaj tako imenovane „bloke“, ki so se pa nenadoma začeli pogrezovati v morje. Krivo je bilo menda blato, ki so ga pozabili iztrebiti, predno so začeli polagati „bloke“. Podjetnik je izjavil, da je morje pregloboko, njegov stroj pa ne seže globlje kakor 14 metrov. „Sole“ prav dobro pristavlja, da imajo drugod dovolj takih strojev, ki sežejo do 30 in še več metrov globoko. Čudno pri celi stvari pa je, da je vlada oddala dela inozemcu, še bolj čudno pa, da se pusti od inozemca tako preprosto voditi za nos.

(Nesreča v Trstu.) V nedeljo se je ponesrečila v Trstu gospa Ana Križajeva iz Št. Petra na Krapjskem. Prišla je v Trst, da se nekoliko porazvedri. Popeljala se je z znano tržaško rodbino Mankočevo proti Miramaru. Konja sta se splašila, in gospa Križajeva je v strahu, da bi se kočija ne prevrnila, skočila iz kočije in tako nesrečno padla, da je kmalu potem umrla. Gosp. Mankoč je konje ustavil — kočijaž je padel s kozla — in hotel zapeljati težko ranjeno gospo v bolnišnico, toda med potjo je že umrla. Gospa Križajeva je bila v 41. letu svoje dobe. Popeljali so jo v Št. Peter in v sredo so jo pokopali.

(Tržaški pust — umira.) Pišejo nam: Kakor se glase sporočila od vseh strani, moramo soditi, da se tržaški pust bliža svojemu koncu. Vse dosedaj prirejene pustne zabave kažejo, da: ali je tržaško občinstvo postalo bolj resno, ali pa da vlada v Trstu — in to je najbolj verjetno — velika beda! Kie so tisti časi, ko je bil v tem pustnem času ves Trst ena sama maska, t. j., ko je vse norelo, plesalo, pelo in pilo? Kie so oni ogromno obiskani pustni plesi, ki so se vršili pred 30 leti in tudi še pozneje? Vse, vse, kar je bilo veledrago našim starim, se izgublja in ako se bo propadanje nadaljevalo še par let, izgine vse predpustno rajanje, zlasti pa po javnih ulicah. Gotovo pa propade nekaj glasoviti tržaški pustni „korzo“. („Edinost“.)

(Redar po nesreči prestrelil dečka.) Na istrski cesti v Trstu je redar Leskovec opazil majhen ogenj, ki sta ga užgala dva dečka. Stekel je za njima s svojim kolegom Dámijanijem in ujel krivca, dečka. Ko je redar popravil svoj službeni revolver, se mu je le-ta sprožil, in krogla je zadela dečka v trebuh. Deček je šele čutil, da je ustreljen, ko so prehodili že kakih 500 korakov. Zdravnik, ki so ga poklicali, ni mogel najti krogle. Deček bo ozdravel.

Društveno gibanje.

(Vabilo k veselici), katero prirede mozirski diletantje dne 8. svečana t. l. v prostorih hotela „Pri Avstrijskem cesarju“ v Mozirju. Spored: 1. Burka v enem dejanju „Krojač Fips“, poslovenil J. Hostnik. 2. Šaljiva pošta. 3. Prosta zabava in ples. — Začetek točno ob pol 8. uri zvečer. Vstopnina za posamezno osebo 1 K, za obitelj, obstoječo iz treh oseb 2 K. Pri veselici svirala bo godba kvinteta na lok. Čisti prebitek namenjen je ubogi šolski mladini v Mozirju in se v ta namen preplačila hvaležno sprejmejo. K obilni udeležbi se vljudno vabi.

(Trboveljsko gasilno društvo) priredi dne 8. t. m. v gostilni g. Volavškega veselico, katere spored je: R. Murnikova enodejanka: Bucek v strahu, šaljiva tombola, prosta zabava in ples. Svira vojaška godba na lok. Začetek ob 4. uri. Vstopnina 1 K.

(Iz Ptuj.) Narodna čitalnica v Ptuj priredi v soboto, dne 14. t. m. drugi plesni venček. Začetek ob 8. uri zvečer. Kostumi dobrodošli. Svirala bode jako priljubljena godba, katere je tudi 24. t. m. popolnoma zadovoljila poslušalce in plesalce. Priprave veselicega odseka obečajo prav prijeten večer. K prav obilni udeležbi vabi odbor.

(„Kmetijsko bralno društvo na Hajdini pri Ptuj“) bo imelo v nedeljo, 8. februarja ob

pol 4. uri v Graharjevi gostilni svoj občni zbor. Po zboru bo srečolov in potem prosta zabava s tamburanjem. Vse prijatelje in znance vladno vabi odbor.

(Akad. podružnica sv. Cirila in Metoda v Gradcu) priredi v sredo, dne 11. t. m. v steinfeldskih dvoranah sijajen ples. Svira godba bosn. herceg. pešpolka st. 2. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 3 K, za obitelj 6 K, za di jake 2 K. Člani akad. podružnice so vstopnine prosti. Okusno izdelana vabila so se že deloma razposlala, deloma se še razpošiljajo. Zanimanje za ples je veliko, ker deluje odbor z vso vne mo na to da, se vrši, kolikor mogoče sijajno. Slo vanski gostje iz Gradca in domovine, odzovite se mnogobrojno temu vabilu. Odbor.

(Odbor slovenskega izobraževalnega in zabavnega društva „Naprej“ v Gradcu) sestavi l se je za tekoče leto tako-le: Franc Vošnjak, predsednik; Miško Cizelj, podpredsednik; Pavel Glaser, tajnik; Peter Veselič, tajnika namestnik; Ivan Miki, blagajnik; Franc Stiplovšek, blagaj nika namestnik; Rado Plečnik, gospodar; Pavel Ogorevc, gospodarja namestnik; Franc Veselič, knjižničar; dr. Matej Osenjak, knjižničarja na mestnik; dr. Janez Klasinc in prof. A. Kaspret, nadzornika.

(Slov. del. pev. društvo „Slavec“ v Ljubljani) priredi dne 15. t. m. v „Sokolovi dvorani“ „Narodnega doma“ v Ljubljani maskarado pod imenom „Na new-jorškem pristanišču“.

(Društvo „Zvezda“ na Dunaju) priredi v nedeljo, dne 8. t. m. svoj zabavni večer v dvorani „Wiener Ressource“, Reichsratsstrasse 3. Sode lovali bodo: gospica Marica Stekar, gg. Anton Stekar in Karol Kunaver (na gosli in glasovir), hrvatski tamburaši pod vodstvom kapelnika Fr. V. Lukača, dalje pevski zbor društva „Zvezde“ pod vodstvom Vinka Krušiča. Po koncertu sledi plesni venček. Začetek ob 6. uri zvečer. Prijatelji društva dobrodošli!

(Odbor društva „Zvezda“ na Dunaju za leto 1903.) V četrtem občnem zboru tega dru štva so bili enoglasno v odbor voljeni sledeči gospodje: Predsednikom Jakob Puki, podpredsed nikom Dragotin Dolenc, tajnikom Rudolf Malič, blagajnikom Jakob Šemé; za odbornike Franjo Merlak, Fran Šušteršič, Anton Trtnik; za odbor. namestnike: Gabrijel Mežnar, Ivan Peterman, Ivan Vončina; za revizorje: Josip Božič, Janko Mladič, Josip Smerdec.

Dopisi.

Iz Trbovelj. Dne 28. januarja vršil se je v gostilni gosp. Janko Forteta, redni občni zbor trboveljskega gasilnega društva. Na dnevnem redu je bila pred vsem volitev odbora. Za na čelnika je bil izvoljen enoglasno g. Ivan Kramar, ki je bil in je od početka trboveljske požarne brambe do danes duša temu prepotrebemu društvu, za podnačelnika gosp. Janko Forte, za blagajnika g. Fran Dolničar, za tajnika g. Ljud. Plavšak.

V zahvalnem govoru je apeliral načelnik g. Kramar na navzoče gasilce, da bi ostali zvesti zastavi trboveljskega gasilnega društva, v kljub žalostnim razmeram trboveljskim, ki so vse prej kakor ugodne procvitu kakršnegasikoli društva. In res! Skrajno žalostne so postale trboveljske razmere! Vsak vleče na svojo stran. Vsak zah teva, da bi vse drugi storili; od njega se seve ne sme zahtevati niti najmanjše požrtvovalnosti; če se pa kdo žrtvuje za kakšno društvo ali kakšno drugo javno stvar, se mu pa še roga in nagaja, če je le količkaj v njegovi moči. O kak šnem družabnem življenju ni govora. Vsa dru štva komaj da še životarijo, ali so pa že — zamrla.

Vpoštevaje trboveljske razmere, mora se reči, da se gasilno društvo še drži. Držita ga pa po koncu največ g. načelnik in njega desna roka g. Ljud. Plavšek. A kakšno bi moralo biti gasilno društvo v takem kraju kakor so Trbovlje! Sedaj imamo sramotno število nekaj nad dvajset članov! Najmanj pa bi jih moralo biti nad petdeset! Seveda možakarjem je hudo za tisto malo časa in za tistih par kronic, so pa rajše podporniki. Plačajo celo krono na leto, potem pa lahko za bavljajo in se lahko smejejo onim, ki žrtvujejo

kaj več za občni blagor. Pa ti so še gospodje! Je tudi takih, katerim se še ta krona smili. No, privoščiti bi jim bilo, da bi drug drugemu žeblje pobirali, če bi jim pogorelo.

Tembolj je pa treba pohvaliti one, ki so ostali zvesti požarni brambi, ki vztrajno podpi rajo to prepotrebno društvo. Pohvaliti je četvorico mož ki so od začetka do danes — 16 let — zvesti člani gasilnega društva. Ti možje so gg. Ivan Kramar, Ignac Rancinger, Anton Volker in Josip Majer. — Čast jim!

Vi pa, ki ste izstopili iz našega društva, ker se je morebiti temu ali onemu slok prst pokazal ali če je tudi s tehtnejšim vzrokom iz stopil, in Vi, ki še niste bili v našem društvu, dasi bi bili lahko, vstopite v naš krog, da složno delamo v prosep trboveljskemu gasilnemu društvu in v prid trboveljski dolini!

Na pomoč!

Od Pesnice. (Stanje ptujskega okraja.) Proračun za leto 1903, kakor ga je okrajni odbor koncem leta 1902 objavil kaže, da znašajo potrebščine 132.857 K, dohodki pa le 30.051 K, da je pokriti pomanjkljaja 102.806 K. Bali smo se, da se bodo okrajne naklade ali na loge zvišale. To bi nas tem huje zadelo, ker skoro vse občine zvišujejo naloge, ker drželne naklade vedno rastejo in ker se pri vinogradih še vedno dača odpisuje. Da je okrajni zastop ostal pri stari meri, to nam je prav ljubo! Če človek pogleda posamezne točke okrajnih izdat kov, vidi, da gre največ denarja, namreč 73.012 K na ceste kot vedna, 50.000 K pa kot izredna potrebščina. Koliko denarja bi pa moral okraj izdati, ako bi se izpeljale vse one ceste, katere si želijo poedine občine ali posamezni posestniki, ali če bi se vse to moralo naenkrat izpeljati, ka kor se želi?

Tu nam pač manjka treznosti in tuptam se pojavlja prevelika sebičnost. Pretirane zahteve moramo davkoplačevalci že doma v občinskem odboru zadušiti. Kajti nobeden pameten posestnik, bodisi velik ali majhen, ne more in ne sme tir jati, da se mu naj do hišnega praga in do hleva, do vsake hiše in travnika napravi okrajna cesta! Nobeden posestnik zase ne sme zahtevati, da se okrajna cesta naj odkloni, če mu za njegova posestva ne nudi največje ugodnosti, če se ne more najkrajšo pot v mesto peljati po njej, če bi moral za njo kaj sveta odstopiti! Tu se mora vendar večina občanov in občin tudi slišati, na večino se je treba vendar ozirati!

Za nakup plemenskih bikov je določenih v proračunu 3000 K. To je tudi nekaj, kar nas prav veseli. Potrebno pa bode odzdej tudi, da se v prvi vrsti pokupi pripraven material doma čega okraja, ker se bode odzdej tak že dobil!

Iz Ljutomer. (Vzor olikanega c. kr. okrajnega komisarja.) Večkrat smo se že morali javno pritožiti, kake c. kr. nemške uradnike imamo tukaj v Ljutomeru.

Vzor pravega političnega uradnika, pretka nega od pet do glave, s toliko hvalisano pristno nemško omiko, kateri bi moral pri tukaj šnjih znanih razmerah imeti posebno veliko takta, — je brezdvomno naš c. kr. okrajni komisar Zoffal. Ta uradnik, ki postaja vsled svojega pra vega birokratičnega postopanja tukaj od dne do dne bolj nepriljubljen, je v svoji visoki nemški naobrazbi, do katere se mi, uboge slovenske pare, pač nikoli ne moremo, pa tudi nočemo povspeti, — ob priliki nekega lova rabil besedo psovko, katera se sliši le v navadnih beznicah, in to le samo od ljudi najmanjše duševne izobrazbe.

Opsoval je namreč brez vzroka poštenega fanta iz dobre slovenske rodbine s psovko: „avinja“. Ali ni to v resnici vzor-uradnik, ka terega bi si tudi g. grof Clary lahko djal v okvir? Tako se ravna z nami Slovenci na naših doma čih tleh. Blažena nemška kultura, kako si ti res visoka!?

Vuhred. Nemila usoda je zahtevala veliko žrtev, vzela nam je blagega Ivana Pahernika. Ogromna množica ljudi je spremila rajnega 28. januarja do groba. Bil je to mož, ki ga je blizu in daleč vse spoštovalo in ljubilo, kar je najboljše dokazal veličasten sprevod. Cela vrsta občin je izgubila v njem častnega občana, cela vrsta društev pa častnega člana; mnogo cerkev in

šol je izgubila z njim svojega zaščitnika, kmetje in ubogo ljudstvo pa žaluje za svojim blagim dobrotnikom in podpiralcem v stiski in nadlogi. Resnično, kot človek si je rajni pridobil največjih zaslug za svoje bližnje!

Pa rajni tudi nikoli ni pozabil, da je Slo venec. Razum mnogih drugih dejstev dokazuje to najboljše dejstvo, da je dal vzgojiti svoja dva sina v slovenskem duhu! On ki je bil le kmet, je vedel, da je s tem slovenskemu narodu največ pomaganega, ako se mladi naraščaj vzgaja v smislu slovenske narodne miali, dočim je spre gledal to že marsikateri akademično izobražen slovenski širokoustnež. Bil je rajni in njegova hiša sploh najboljša opora Slovencev v dravski dolini.

Bodi mu blag in trajen spomin!

Politični pregled.

(Poslanec Ploj.) Naši nekdanji poslanci v državnem zboru bili so na glas, da štejejo znatno število mož, ki so z velikim uspehom sodelovali pri najtežavnejših parlamentarnih delih v posameznih odsekih. Kdor zasleduje razmere v državnem zboru, opazi, da imamo tudi danes v zastopstvu moze, ki s svojimi sposob nostmi delajo vso čast narodu, katerega zastopajo. Parlamentarne vesti zadnjih dni nas zopet opozarjajo na takega moža v osebi našega po slanca Ploja. Znano in priznано je, da je baš ta poslanec igral prvo ulogo pri sestavi zakona zoper poljedelcem škodljivo žitno terminsko kup čijo. Ravno kar čitamo pa, da je večina strank v državnem zboru zopet naročila važen posej sestave spomenice glede vojaških olajšav zlasti za kmetako prebivalstvo našemu poslancu Ploju. Nas veseli, ako naši poslanci ob takih prilikah dokažejo, da so sposobni in delavni ljudski za stopniki.

(Spomenica o vojaški predlogi), katero bo izdelal naš poslanec dr. Ploj, obsega te-le zahteve: orožne vaje se ne smejo vršiti ob žetvi in ob času, ko je veliko dela v vinogradih; rodbinam rezervnikov naj se dovolijo podpore za čas orožne vaje. Zloglasne „špange“ in privezovanje naj se odpravi. Zahteva se nov vojaški kazenski red in izprememba zakona o vojaških pripragah in o namestitvi vojaštva; za uvrstitev v nado mestno rezervo naj ne odločuje le srečkanje. To so jako lepe zahteve in naši poslanci bodo želi zasluženo zahvalo pri svojih volilcih, ako bodo dosegli pri vladi, da se te zahteve tudi izvedejo.

(„Slovanska zveza“) je naložila poslancu Vukoviću, da interpelira ministrskega predse dnika zaradi macedonskih nemirov in potovanja grofa Lambsdorfa po Balkanu. Vlada naj pojasni svoje stališče napram macedonskemu vprašanju, posebno pa za slučaj, ako bi Turčija ne hotela izvesti obljubljenih reform. To vprašanje je go tovo velike važnosti, kajti ravno Avstrija je v prvi vrsti ona velevlad, katera ima največ pri čakovati od rešenja balkanskega vprašanja.

(Dr. Fr. Potočnjak obsojen.) Kako žalostne razmere vladajo na Hrvatskem, je gotovo naj bolji dokaz obsodba, ki jo je izreklo zagrebško sodišče nad dr. Fr. Potočnjakom radi znanih po litičnih brošur, ki so osvetile delovanje bana Khuen-Hedervaryja in njegove madžaronske stranke. Dr. Potočnjak je bil obsojen v dvame sečni zapor, oziroma globo 600 K. Obsojen je bil radi tiskovnega prestopka, ker je odprto pismo na bana, katero je bilo v Zagrebu konfiscirano, priobčil v brošuri, ki je izšla v Ljubljani in ka tero je potem predložil ogrskemu drž. zboru. Bro šura ni bila zaplenjena, to se pravi prvotna za plemba je bila v vseh inštancah razveljavljena. Zagrebško sodišče je bilo sicer po tiskovnem zakonu nepristojno, ali obsodbo je le izreklo. Kaj takega bi se celo pri nas na Štajarskem ne moglo prigoditi; tak slučaj preziranja zakona od državne oblasti same je mogoč le v satrapiji Khuen-Hedervary-jevi.

(Iz Macedonije) prihajajo redno nove vesti o praskah turških čet z vstaškimi. Turška vlada je naprosila carigradskega patrijarha, da je izdal okrožnico na sebi podrejene metropolit, v ka teri jih opominja, da naj državnim oblastim ne nasprotujejo. Jpeškega guvernerja je sultan od stavil, ker je bil kristjanom sovražen.

(Anglija in Perzija) Angleški kramarji se hočejo na vsak način prikupiti Perzijcem, pri katerih je imela Rusija dosedaj največ vpliva, kar je Anglija v svoji pohlepnosti neizmerno težko gledala. Ker potom diplomacije ni prišla do zaželjenega uspeha, izmislil si je angleški kralj drug način: odlikoval je perzijskega šaha z najvišjim angleškim redom. Podelil mu je red hlačne podveze. Ali bo ta darežljivost kaj prej pripeljala Anglijo do zaželjenega cilja, seveda o tem se še jako dvomi.

(V Venezueli) blokada še vedno ni odpravljena, ker se še ni doseglo sporazumeljenje z interesiranimi velesilami. Pač pa je blokada dosegla nekaj, kar bo venezuelsko vlado prisililo, da se čim najhitreje sporazume z združenimi nasprotniki: v blokiranih mestih in sploh po deželi nastopa lakota. V večih krajih imajo komaj še za par dni živeža. Prebivalstvo je zelo razburjeno in že komaj pričakuje miru, ker drugače mora lakota poginiti.

Razne stvari.

(Nov škandal na Ogrskem) V bolnišnici Marije Valerije v Soboti na Ogrskem so razkrili grozne reči. Primarij bolnišnice dr. Wilhelm, zdravnik Schmier in več drugih oseb iz uprave so si prilaščali nepostavno honorarje ter drli bolnike na razne načine. Zabtevali so takso celo od brezplačnikov. Vrhutega so uganjali v zdravniških prostorih gnjusne orgije, skrunili so mlade usmiljenke iz bolnice, pretepali bolnike in se vlačili pijani po bolnici. Zanimarjali so bolnike in kradli iz bolniške blagajne, sploh so uganjali take reči, ki se ne dajo popisati. Ti pošteni mažarski tički so že v preiskavi.

(Velika nesreča na železnici) se je pripetila blizu Gravelanda v Ameriki. Dva osebna vlaka sta trčila skupaj. Užgalo se je 12 voz. Ponesrečenih je nad 50 in nekaj jih je živih zgorelo, ker jih niso mogli rešiti iz gorečih voz.

Zahvala narodnemu občinstvu celjskemu.

Vsem celjskim narodnjakom, ki so me pri zadnji gledališki predstavi tako prijetno iznenadili, se za prelepo častno darilo še enkrat najvljudneje zahvaljujem. S tem večjim veseljem žrtvujem svoje moči za napredek narodne drame, ker vidim, da občinstvo tako visoko ceni moje in mojih sodelavcev napore.

Z najodličnejšim spoštovanjem

(46) 1

RAFKO SALMIČ.

(50) 1

Opr. št. E. 633/2,22

Dražbeni oklic.

Vsled sklepa z dne 27. januarja 1903 opr. št. E. 633/2,22 se prodajo dne 16. svečana 1903 dopoldne ob 10. uri v Šoštanju v prodajalnici g. Ivan Končana na javni dražbi: 1. vse trgovinsko blago s hišno opravo kot skupščina ali v kosih, za ali čez cenilno vrednost po 6.682 K 74 vin. proti takojšnjemu gotovemu plačilu; 2. dve bali sukna, cenjeni na 400 K, proti takojšnjemu gotovemu plačilu.

Reči se smejo ogledati dne 16. svečana 1903 v času med 9.—10. uro dopoldne v Šoštanju na licu mesta.

C. kr. okr. sodnija v Šoštanju, oddelek II.
dne 27. januarja 1903.

VABILO

OBČNI ZBOR
„posojilnice v Trbovljah“
dne 24. februarja 1903, ob 11. uri predp.
v posojilnični pisarni.

DNEVNI RED:

1. Poročilo ravnateljstva o delovanju, računih in bilanca za VII. poslovno leto.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Volitev novega odbora.
4. Slučajnosti.

Posojilnica v Trbovljah, 4. svečana 1903.

(48) 1.

Ravnateljstvo.

Vabilo

OBČNI ZBOR

„Hranilnice in posojilnice na Laškem“

registrirane zadruge z neomejeno zavezo“

kateri se bo vršil

v nedeljo, dne 22. svečana 1903

ob 4. uri popoldne

v lastnih prostorih.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Potrjenje računa za leto 1902.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi

(45) 1

načelstvo.

Gostilna se da v najem.

Zraven vrti in njive blizu kopališča. —
Več pove upravnistvo „Domovine“ v Celju.

(42) 3—1

PRODA SE * lep stavbeni prostor

v Gaberjih, 10 minut iz Celja,
pod jako ugodnimi pogoji.

Prostor meri 465 m² klaster in obstoji iz vrta in
travnika, pripraven je za kakega obrtnika, ki si želi
ustanoviti lastni dom. Cena se izve pri lastniku,

(43) 2-1

Jožefu Tabor v Zidanem mostu.

JANEZ BRIŠNIK v Ojstrovski vasi,
pošta Sv. Jurij ob Taboru, sprejme (43) 3—1

opekarskega (ciglarskega) palirja

za leto 1903. — Ponudbe do konca februarja t. l.

**Železnato
vino**

**krepča
malokrvne,
nervozne in
slabotne osebe**

**LEKARJA
Piccoli - ja**
v Ljubljani!
Dobiva sev v lekarnah

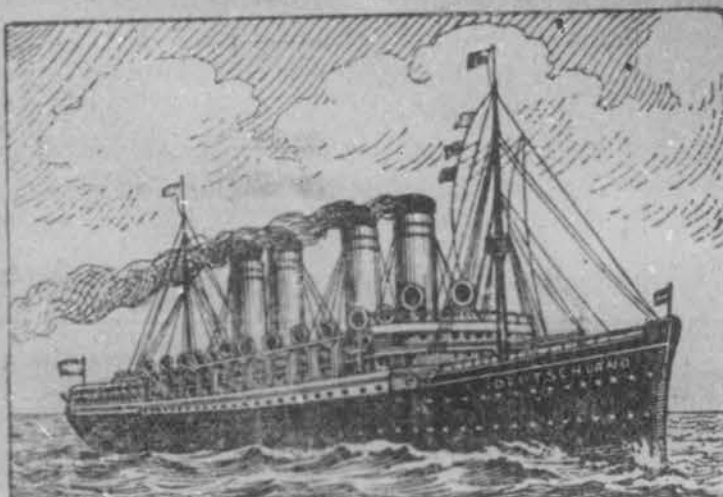

Edina zaloga na Kranjskem
LEKARNA PICCOLI
pri „Angelju“

Ljubljana, Dunajska cesta.

Politerska steklenica velja 2 K.

Zunanja naročila izvršuje lekarnar Gabriel Piccoli
v Ljubljani točno, ako se mu pošlje znesek ali po poštnem
povzetju. — Je v razprodaji v lekarnah v Celju,
(263) Mariboru itd., à K 240 steklenica. 10—10

Največje, najhitrejšje
ter najvarnejše vrste
velikanskih parnikov
ki vozijo na

AMERIKO
Hamburg—New-York
(233) 61 **le 6 dni.**

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in
brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg št. 1 — nasproti Francišskanski cerkvi.

Trgovina z železnino „MERKUR“

(PETER MAJDIČ)

v Celju, Graška cesta št. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite
žele. ne, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-
ske a orodja in sicer crala, brane, motike, kose, srpe, erabije in
strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna,
vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode
tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter
vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

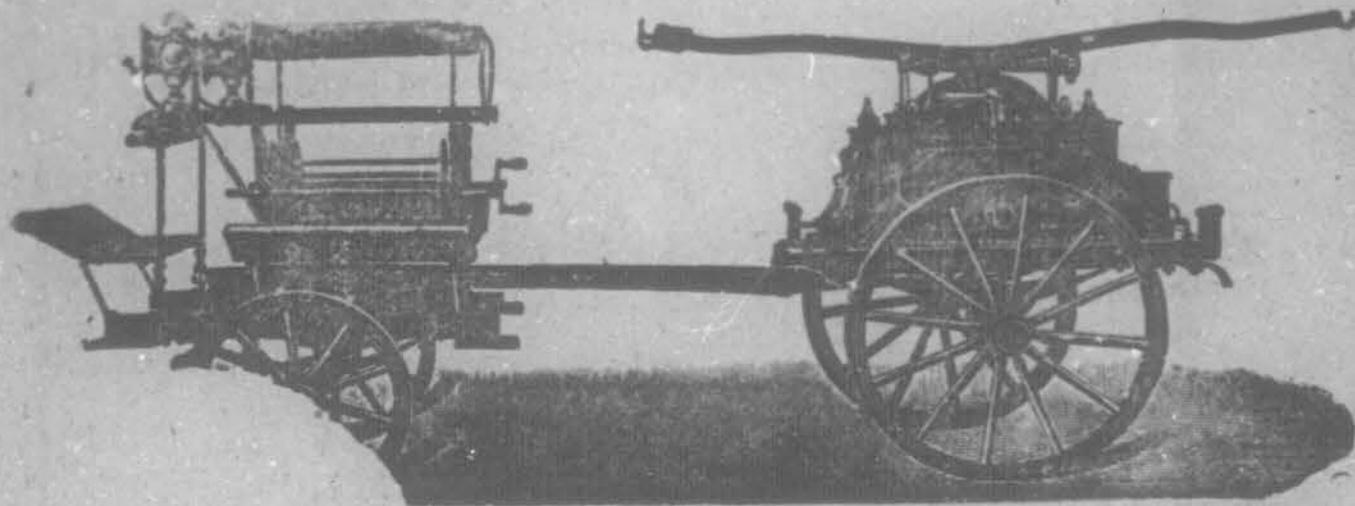
Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje),
lorčene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko že-
lezne trgovine spadajoče predmete.

☛ Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo. ☛

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

C. k. r. priv. tovarna strojev, brigalnica, kmetijskih strojev, I. moravska mehanična tiskalnica
cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Čechu pri Prostjevu in Smichov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

prilagojena slavim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom
brigalnica vsake vrste, s patentom proti zmrzovanju in s priredbo,
da tiste na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brigalnice,
s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — naučba v
teku treh dni — ter ne potrebujejo ispranega strojevođe; dalje
vse drugo gasilno orodje, čelade, pase, sekirice itd., kmetijsko
orodje in Peronospora-brigalnica. — Blago solidno, elegantno in
ceno. Plačila po dogovoru.

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

(645) 50-27

GOSTILNA *****

„NARODNI DOM“

v Laškem se odda takoj v najem. ***

Gostilna je na glavni cesti Laško-Celje, zraven kolodvora, brez konkurence. *****

Natančnejša pojasnila daje

načelnstvo „Hranilnice in posojilnice“

(41)

V LAŠKEM.

2-1

Odlikovan s kolajno na pariški razstavi
(408) leta 1900. 6-6

Vse vrste tamburic

priporoča trdka
J. STJEPUŠIN

v Sisku
na Hrvaškem.

Ilustrovani ceniki
se pošiljajo na
zahtevo franko.

Odlikovan s kolajno na budapeštanski
razstavi leta 1896.

Prodaja se

● solidno zidana hiša z visokim
pritličjem in enim nadstropjem.

Poleg hiše je velik vrt. Ta hiša je v celjski okolici, čisto blizu mesta, na jako lepem, solnčnatem kraju in je posebnop pripravna za kakoga višjega uradnika ali pa penzionista. Da se tudi stanovanje v I. nadstropju v najem.

Cena in vse drugo se izve pismenim potem pod naslovom: (28) 3-3

„Lepa hiša, poste restante, Celje“.

Vožne karte in tovorni listi v

AMERIKO

Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade.
Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV.
Wienergürtel 20 ali pa

Julij Pepper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

Blag. gosp.

Gabrijel Piccoli

lekar

dvorni založnik Nj. svet. papeža.

Leona XIII.

v Ljubljani.

Potrjujem prejem steklenic Vaše
tinkture za želodec, katero morem
najbolje vsakomur priporočati,
kajti rabim jo že od leta 1878 in
zmira mi je kot izbornu učinkujočo
zdravilo služila pri želodčnih in
črevesnih boleznih.

KRMIN, 13. maja 1897.

Miroslav Leitner
c. kr. davčni blagajnik.

Z uporabo Vaše izborne tinkture za želodec sem
rešen skoro dve leti trajajoče želodčne bolezni ter sem
popolnoma ozdravel, kar z lahko vestjo potrjujem in
to tinkturo za želodec le priporočam vsem, ki trpe na
želodčni bolezni.

Strasoldo (Primorsko), 6. marca 1898.

(264) 10-10

Karel grof Strasoldo.

V najem se da

velika in dobra trgovina - - - - -

- - - - - z mešanim blagom in prodajo tobaka.

Z blagom ali brez blaga.

Gostilna z lepo kletjo, ledenico in kegljiščem
odda se vse skupaj ali vsako posebej na več let. Pisma
se prosijo pod „trgovina 4000“ na upravnistvo „Do-
movine“.

(34) 3-2

VABILO

na

VESELICO S TOMBOLO

ki se priredi

dne 8. svečana 1903

v gostilni Jakoba Šribar v Šoštanju.

Začetek ob pol 8. uri zvečer.

K mnogobrojni udeležbi vabi vljudno

(36) 2-2

JAKOB ŠRIBAR.

Vsaki gospodinji

je čestitati, ki glede na zdravje, prihranek in dobri
okus uporablja Kathreiner-Kneippovo sladno kavo.

Vljudna prošnja: Pri kupovanju ne zahtevajte samo »sladne kave«, ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvornih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

Cena zavoju 50 vinarjev.
vsebinska 500 gramov.

Kathreiner

Kneippova sladna kava

v polnih zrnih.

Kathreinerjeve tovarne
Monakovo.

Prodaselelepahiša

ki je pripravna za vsacega rokodelca in za vsako obrt. Hiša nese veliko dohodka in je na najlepšem prostoru na Bregu.

V prvem nadstropju 6 sob, spodaj pa 2 sobi, kuhinja in klet. Lep vrt pred hišo in krasen razgled na vse kraje.

Cena 6200 kron. Kupci naj se oglasijo na (18) 6-5 Bregu št. 28.

Stenografja

urnega in zanesljivega in

(37) 2-2

solieitatorja

izvežbanega in zanesljivega sprejme

takoj dr. R. Pipuš, odvetnik v Mariboru.

(444)(444)

T r g a j n j e

v rokah in nogah preneha pri vsakomur v teku treh dni, kdor rabi Antirheumin-mazilo. Cena steklenici s točnim navodilom in poštino, ako se denar naprej pošlje gl. 1-20.

Vse želodčne bolezni, težko prebavo, zlasti pri pomanjkanju teka, riganju in drugih želodčnih slabostih, pri krču in prenapetem želodcu, zaslinjenju, navalu krvi v glavo ozdravlja

K a š e l j

izgine po uporabi trpotčevega soka in francoskega čaja. Cena skupaj s poštino, ako se denar naprej pošlje 1 gl. 40 kr. Ako je kašelj zastarel, se jetreba dalje zdraviti

ž i v l j e n s k i b a l z a m

"S A L V A T O R"

Čisti kri ter je brezpogojno najboljšo domače sredstvo za vsemogoče notranje in zunanje bolesi.

Pomada iz lilij

za lice in roke. Solne ne pege, zakažni črvi in vse nečistoče izginejo z njeno uporabo. Cena lončku s pridejanim milom s poštino, ako se denar naprej pošlje, 1 gl. 20 kr.

Cena ovoju 12 flašic 5 K, 24 flašic 9 K, brez poštine, ako se denar pošlje naprej

FRANA RIEDL-a

"SALVATOR"-lekarni v

Varaždin (Hrvat-ska.)

Epicarin.

Mast proti ozeblinam in vsakovrstnim ranam. Z njeno rabo izgine srbečica v 24 urah, aše z nadaljno uporabo izgine ozeblina. Rane se brzo celijo z rabo te masti. Cena lončku z navodilom in poštino, ako se denar naprej pošlje, 80 kr.

Kuverte priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Stanje hranilnih vlog okroglo 17 milijonov K Stanje hranilnih vlog

Mestna hranilnica ljubljska

na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica sama, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči tudi to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posojuje se na zemljišča po 4 $\frac{3}{4}$ % na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolжник toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolжник poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posojuje se tudi na menice in na vrednostne papirje in sicer po 4 $\frac{1}{2}$ % do 5%.

Rezervni zaklad nad 400.000 K Rezervni zaklad